

Beszámoló taggyűlésen:

A szervezeti változások óta

Egy-egy felsőoktatási intézmény oktatóinak munkáját három lényeges szempont alapján minősítik. Vizsgálják a tudományos, az oktató-nevelő munka színvonalát, valamint a közéleti aktivitás mértékét, mélységét. Nyilvánvaló tehát, mennyire sokrétű feladatokat jelent, milyen magas követelményeket állít az oktatók elé a magasabb minőség elérése, és talán azt sem kell magyarázni, mi a jelentősége, ha e minősítések objektívek, vagy nem egészen a valóságot tükrözik.

Ott, ahol a holnapi értelmiség készül jövő feladatokra és felelős posztokra, nemcsak a szakmai tudás megszerzésének feltételeire van szükség. De olyan légkörre, cselekvési alkalmakra, amelyek a majdani közéleti szerepléshez alapszervezetek, iskolák, szervezetek lehetnek. És nem utolsósorban rendkívüli jelentősége van az ideológiai képzésnek.

Öt alapszervezet

Íme, néhány fontos területe annak a sokágú és felelősségteljes munkának, amelynek elvégzését a felsőoktatási intézmények kommunisztai általános feladatuknak tartják. Így a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola II-es számú alapszervezetének tagjai is. Taggyűlésükön Honti Gyula titkár konkrét bizonyítékokat sorakoztatott fel a beszámolóban: hogyan vállaltak részt nemcsak az említett általános, intézményi feladatokból, hanem saját szűkebb területük munkájából is. Az alapszervezet

ugyanis az állattan, a növénytan, a földrajz, a mezőgazdasági, a rajz, a testnevelési és részlegesen a marxizmus-leninizmus tanszék kommunista oktatóit és hallgatóit fogja össze. Korábban egyetlen; több mint százfős pártszervezet működött a főiskolán. A beszámolási időszak elején változtak meg a szervezeti keretek: szakmai és területi elvek alapján öt kisebb létszámú alapszervezetre bontották a pártszervezetet, megválasztották a főiskolai csúcavezetőséget és az alapszervezeti vezetőségeket. Ilyen mértékű szervezeti változások természetesen új munkamódszerek, kapcsolatok kialakítását, valamint az új hatáskörök pontos meghatározását is megkövetelték. Érthető, ha a beszámoló mindenekelőtt ezt a munkát tette méltóvá, és joggal állapította meg: a kezdeti, főleg a feladatkörök tisztázatlansága miatti bizonytalankodás a beszámolási időszak második évében teljesen megszűnt, a tartalmi munka keretei, feltételei azóta adóttak.

A pártépítés feladata

Nincs módunk részletesen elemezni az alapszervezet eredményes törekvéseit: hogyan alakítottak ki jó munkakapcsolatokat az intézmény valamennyi tömegszervezetével, az állami vezetőkkel, a többi alapszervezettel, a közéleti tizenhatosokkal, négyen hallgatók) egyéni feladatvállalásainak értékeit, amelyek főként az előjáró-

ban vázolt leglényegesebb területeken segítették az alapszervezet és az egész intézmény jobb munkáját. Mindezt megtalálható a beszámolóban. Egyetlen fontos témáról, a pártépítésről viszont szólni kell. Annál inkább, mert a főiskolai alapszervezet gondolj a legtöbb felsőoktatási intézmény kommunisztai gondjaival, és némileg eltérnek egyéb munkaterületektől, intézményektől. A sajátosság abból adódik, hogy itt elsősorban a fiatalok, a tanulók, a hallgatók bevonásáról lehet szó. Különösen pedig a főiskolai II-es alapszervezetben, hiszen a hozzájuk tartozó tanterületeken sokan vannak az idősebb párttagok kívüli oktatók. Bár az intézmény KISZ-bizottságával, a hozzájuk tartozó KISZ-alapszervezetekkel jó kapcsolatokat teremtetek, az eddigi tagfelvételek alapján úgy tűnik: mindez kevés.

A személyes hatások

A „tanár-diák viszony”, az órán kívüli nevelőmunka értéke, az oktatók személyes példájának hatása a tapasztalatok szerint erősen befolyásolja a hallgatók útját, választását, nemcsak szakmai, de politikai-ideológiai fejlődésüket is. E „személyes hatások” értékét semmiképpen sem szabad lebecsülni olyan környezetben, ahol ennek a mindennapi munkában is rendkívüli jelentősége, ezer más vonatkozása van. Sulyok Erzsébet

Kubikosokból házépítők

Tarján nyolcadik ütemében épített házak függöny nélküli ablakai elárulják, hogy még nem laknak bennük. A Retek utca másik oldalán, Felsőváros először átépítendő területén hatalmas daruk dolgoznak — már itt is magasodnak a tízemeletesek falai. Két munkásember éppen egy asztallapnyi vaslemez akasztja a toronydaruk kötelékének horgára, s amint a teher fölemelkedik, kezükkel rajta tartják. Vigyáznak, nehogy kárt tegyen a mellettük dolgozó társaikban.

KÖNNYEN TANULTAK

A már levőben lévő jó kora lapot a szomszédos, félig elkészült épület egyik elemének nézhetné a beavatlatlan, pedig nem az, hanem a legelső — azaz fogadó — szint falai zsalukészletének egy darabja. Tavalyelőtt vet-

te a DÉLÉP a vasból készült zsalukat, mert jóval gyorsabban lehet velük dolgozni, mint a korábban használt zsalukkal, s mert sokkal kevesebb ács szakmunkás dolgozik a vállalatnál, mint kélt. Így viszont a nyolctagú Petőfi Sándor brigád, élén Czírok Balázssal, 15 ács munkáját pótolja.

Hogy miért éppen ezt a kollektívát választották ki a zsaluzáshoz, Óvári Györgytől, a fogadósint építőüzemvezetőjétől tudtam meg.

— Tíz éve kubikosként kerültek a vállalathoz Czírok Balázsék — emlékezik —, s néhány év múlva már láttuk, hogy jól összehozták, megbízható emberekkel van dolgunk. Amikor a megkapott új készletet rájuk bíztuk, nem kellett sokáig várni, hogy megtanulják az új munkát — sőt Balázs bácsi rövidesen tervet is tudott olvasni, ami pedig nem könnyű dolog. De kell is a szakértelem, s az ügyes munkás, hiszen sok házat kell még felépíteniük. Egy tízemeletes ház fogadósintjét körülbelül egy hónap alatt készíti el a Petőfi-brigád — eddig összesen húsz épületet végeztek. Ebből 19 Tarjánban, illetve Odesszában van, egy pedig Szentesen.

A brigádvezető és a tagok többsége, Bodor Lajos, Tari János, Süli Péter, valamint Sepsei Lajos Sándorfalváról járnak be dolgozni naponta autóbusszal. Csapán Olajos Gyula, Krobák István és Nyúzó Imre lakik Szegeden. Reggelente a munkaterületük melletti fabódében találkoznak, s beszélnek meg a napi teendőket. Ma éppen a zsalukészlet karbantartása a feladat. Vannak, akik egy éles számmal kapargatják a lemezeket, míg mások drótkéfével serénykednek.

Néhányan tömzsi bajszú

viselnek, talán azért, mert elhagyták már a közepes férfikort. Tari János például 24 éve dolgozik a vállalatnál. Jövőre kap aranygyűrűt, aztán szeptemberben nyugdíjba megy — bár társai tréfásan úgy mondják: Jani bácsi el sem lehetne innen zavarni. — Nem úgy, mint Krobákot — szólalt meg valaki. Hogy is volt az Pista? — Jogosítványom van és egyszer átmentem dolgozni az egyik szállítási vállalathoz — meséli nevetve. — Gépkocsivezetőként vettek fel, de nagyon keveset fizettek. Három nap múlva már jöttem is vissza. Még szerencse, hogy újra felvettek.

Czírok Balázs brigádvezető Süli Péterrel együtt 1957-ben került a vállalathoz.

Amikor a zsalukat rájuk bízta, nem firtatta, milyen lesz az új munka.

— Dolgozni mindenütt kell — érvel —, sokat vitatkozni nem lehet. Minden munkának megvan a huncutsága, ezt el kell tanulni. Sokan azt hiszik, hogy a kubikosmunka egyszerű, ott nem kell gondolkodni. Pedig nem így van. A csatornaáshoz is kellett szakértelem, nem mindegy például, hogy milyen a rézsűlíképzés. A mostani munkánknál talán az a legfontosabb, hogy tudja mindenki, mit kell csinálnia. Gyorsan dolgozunk, de kapkodni nem lehet. Ha valakinek a lábujja a lemez alatt marad, nem örül.

HOL AZ UTÁNPÓTLÁS?

— Telen kicsit csiklandós a munka. Van, amikor a vashoz ragad az ember keze. Adnak ugyan védőkesztyűt, de abban nem lehet dolgozni. Nyáron viszont a lemezek közé erősen betűz a nap. Ha kint harminc fok van, belül biztosan 45. A munkát mindig jól megszervezzük. Rengeteg csavar van egy ilyen táblában, jó, ha tudja mindenki, hogy alkalomadtán melyiket kell meghúzni. Mielőtt hazamegyünk, összeszedjük a készlet darabjait és Nyúzó Imre gondjára bízuk. Ő itt a „házigazda”. Leápolja a csavarokat, s felel azért, hogy minden a helyén legyen. Így aztán másnap reggel időben tudunk kezdni.

A brigádban a legfiatalabb dolgozó is közel jár a negyvenéves korhoz. Meg is pörkítették a brigádvezető előtt: talán „fáznak” a fiataloktól, s nem engedik őket maguk közé?

— Erről szó sincs — nyugtat meg Czírok Balázs. — Igaz, mi így jól összehoztuk, megértjük egymást, de szívesen befogadnánk fiatal munkásokat is. Úgyis kétszázötvenedikük lenne közöttünk: vagy elvégeznék a dolgukat, vagy megszöknének. No, majd ha mi kiöregszünk, biztosan fiatalok kerülnek a helyünkre.

Czírok Balázs és munkatársai négy évvel ezelőtt elnyerték a szocialista brigád címet. A brigádvezető pedig tavasszal a DÉLÉP negyedszázados jubileumán a Vállalat Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta — immár másodszor. Az elsőre már alig emlékszik, mint ahogy Bodor Lajos sem tartja számon kitüntetését. Pedig ő is kiváló dolgozó. Dolgoznak rendszeresen, a jó munkát kötelességüknek érzik, talán nem is számítanak elismerésre. Náluk a mérce ott, belül van.

Szirák József

„Elsőrendű” a Tisza vize

Az emberi környezet védelmének egyik legfontosabb területéről, a folyók, tavak tisztaságának megőrzéséről tartottak pénteken sajtótájékoztatót az Országos Vízügyi Hivatalban.

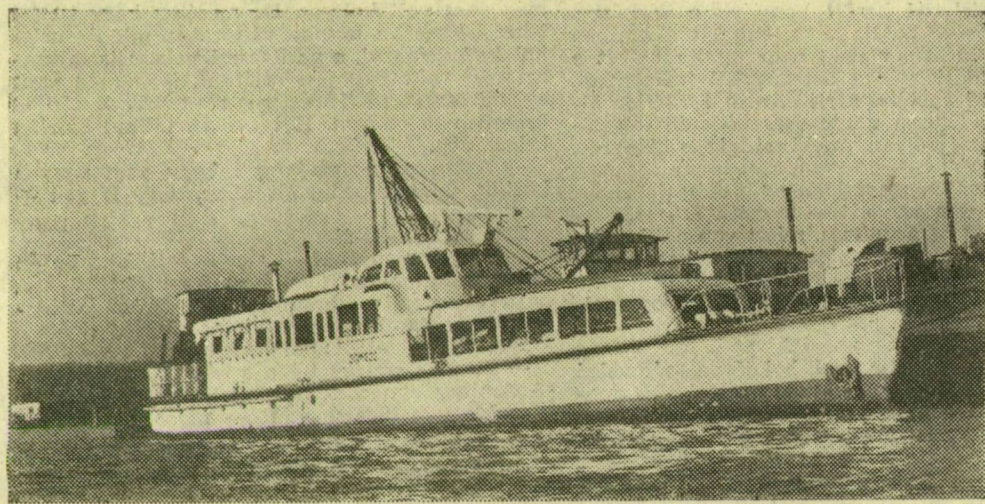
Dr. Illés György, az OVH elnökhelyettese többek között elmondotta, hogy az utóbbi másfél évtizedben 16 milliárd forintot költött az ország csatornázási és szennyvíztisztítási beruházásokra. Bírósággal sújtották a legjobban szennyező vállalatokat, üzemeket. A szennyvízbírság értéke 1971-ben elérte a 180

millió forintot, azóta nem emelkedett tovább, s így mutatja, hogy az újabb iparfejlesztési és fejlesztési beruházások nem szennyezték tovább országunk folyóit, tavait. A nemzetközi normák alapján a Tisza vízének minősége elsőrendűnek, a Dunáé általában másodosztályúnak minősíthető, és csak néhány kisebb folyó, patak — a Sajó, a Zagyva, a Tarján patak, a Nádor csatorna — vize tartozik a súlyos szennyeződésű III. és IV. kategóriába.

Jugoszlávián keresztül, vizen utazott Szegedre a Dömsöd dunai vízbúsz. A MAHART tápéi hajójavító üzemében újítják fel motorját, berendezéseit, s itt kap majd új festést is. A vállalat a jövő év tavaszára elkészül a munkálatokkal. Felvételtünk Tápen, a hajójavító kikötőjében készítettük a Dömsödről.

Acs S. Sándor felvétele

Szegeden a Dömsöd

Szocialista brigádok a kereskedelemben

A Hazafias Népfrent Országos Tanácsa, a SZOT és a KISZ KB közös felhívására Csongrád megyében is nagy lelkesedéssel és felelősséggel csatlakoztak a kereskedelmi dolgozók az MSZMP XI. kongresszusa és hazánk felszabadulásának 30. évfordulója tiszteletére kezdeményezett szocialista munkaversenyhez. Széleskörűek azok a vállalkozások és teljesítések, amelyek a vásárlási körülmények és az áruellátás javítását szolgálják. A Csongrád megyei tanács ke-

reskedelmi osztályától kapott tájékoztatás szerint a szocialista szerződések messzemenően figyelembe veszik a vállalatok egymás között, valamint szállítóik között az együttműködést.

Csongrád megyében tavaly a kereskedelem forgalma valamivel alatta maradt az országos átlagnak. Az idei harmadik negyedéig végén viszont a tavalyihoz mérten 10,5 százalékkal fejlődött a kereskedelmi forgalom Csongrád megyében. A kereskedelmi dolgozók különösen szorgalmazták a zöltség- és gyümölcsforgalom növekedését, s ez az eredmény mind az állami, mind a szövetkezeti kereskedelemben 20–30 százalékkal több a tervezettnél. Sikert értek el a tej- és tejtermékek forgalmának növelésében, ami meghaladja a 10 százalékot. Sajnos az iskolákban nem sikerült még mindig meggyújtóan biztosítani a tej értékesítését. Szőreg városrészben és Szatmazon ugyanakkor az ÁFESZ-ek ennek a követelménynek eleget tettek, a Dorozsmai ÁFESZ pedig részt vesz a diákok élelmezésében.

Javult az idén a kereskedelmi dolgozók szociális ellátottsága is új üzletek nyitásával, meglevő üzletek korszerűsítésével, a csökkentett munkaidő bevezetése óta pedig általában sikerült biztosítani a hétvégi szabadnapot. Mindez kihatott a szocialista brigádmozgalom erősödésére. Csongrád megyében mintegy 650 szocialista brigád dolgozik, közel 6 ezer fővel.